

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2To/20/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4621010121
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Formel Kováčová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4621010121.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lenky Formel Kováčovej, PhD. a sudkyň JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a JUDr. Ľubice Libantovej Medveckej, PhD., v trestnej veci obžalovaného X. J., pre prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona v súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Topoľčany, proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 26. 1. 2022 sp. zn. 1T/25/2021, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 29. 3. 2022, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Topoľčany **z a m i e t a**, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Topoľčany (ďalej len „súd I. stupňa“) bol obžalovaný X. J. (ďalej aj ako „obžalovaný“) oslobodený podľa § 285 písm. a/ Tr. por. spod obžaloby Okresnej prokuratúry v Topoľčanoch zo dňa 9. 4. 2021, sp. zn. Pv 398/20/4406 pre skutok v nej kvalifikovaný ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. v súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť tak, že:

dňa XX.XX.XXXX približne o XX.XX hod. v I. na ul. R. v priestoroch podniku U. fyzicky napadol poškodeného X. D. tak, že najskôr smerom k poškodenému naznačil úder tzv. hlavičkou, ten sa uhol dozadu, následne poškodeného chytil za plecía, stiahol k nohe a kolenom pravej nohy ho kopol do hlavy v oblasti nosa, v dôsledku čoho poškodený X. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XXX, utrpel zranenie pomliaždenie mäkkých tkanív hlavy - tváre bez prejavov negatívnej symptomatológie, zlomeninu nosových kostí s odreninou kože bez posunu kostných úlomkov, pomliaždenie mäkkých tkanív ľavej strany hrudnej steny bez úrazových zmien na kostnom skelete, pomliaždenie mäkkých tkanív ľavého ramena, ktoré si vyžiadalo liečenie a práceneschopnosť od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX, počas ktorej doby bol aj obmedzený v bežnom spôsobe života, ktoré sa týkalo čiastočne psychickej aktivity, fyzickej aktivity a náročnej namáhavej práce a činnosti“, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. boli poškodené spoločnosti B. s.r.o., so sídlom T. č. XXX, IČO: XX XXX XXX a W. V., ul. XX. U. X a XX, XXX XX O. s ich nárokmi na náhradu škody odkázané na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal, ihneď po jeho vyhlásení, odvolanie prokurátor čo do výroku o vine v neprospech obžalovaného.

V písomnom odôvodnení odvolania uviedol, že sa nestotožňuje s napadnutým rozsudkom, keďže na hlavnom pojednávaní vykonal súd I. stupňa všetky dostupné dôkazy predpísaným spôsobom, avšak vyhodnotil ich jednostranne v prospech obžalovaného. Napriek tomu, že obžalovaný poprel spáchanie skutku, poškodený jasne usvedčuje zo spáchania skutku obžalovaného, označil ho aj pri rekognícii. Poukázal tiež na to, že obžalovaný v prípravnom konaní uviedol, že v bare poškodeného nevidel, na hlavnom pojednávaní sa opravil, že ho tam zahliadol, čo považuje za účelové, v rozpore aj so svedeckými

výpoveďami svedkov O. O.. Svedok W. uviedol, že incident nevidel, avšak keď sa zdvíhal poškodený zo zeme, obžalovaný stál cca 2 m od neho, čo je v rozpore s výpoveďou obžalovaného a svedka O.. Pokiaľ ide o zranenia poškodeného, tieto boli posúdené znalcom MUDr. Mariánom Pamulom, ktorý bol na hlavnom pojednávaní aj vypočutý a potvrdil, že tieto vznikli pri fyzickom incidente a zranenia zodpovedajú úderu päšťou alebo tzv. hlavičkou, príp. kopnutím kolenom. Má za to, že na základe vykonaného dokazovania nie sú dôvodné pochybnosti, že žalovaný skutok sa stal, vykazuje známky oboch trestných činov a vykonané dôkazy usvedčujú zo spáchania skutkov práve obžalovaného. S poukazom na uvedené považuje napadnutý rozsudok za nezákonný a navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a aby podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol.

K odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadril obžalovaný, ktorý uvádzal, že napadnutý rozsudok je objektívny, spravodlivý a s tvrdeniami uvedenými v odvolaní sa nestotožňuje. Konštatoval, že z výpovedí svedkov a súdneho znalca je nepochybné, že neexistuje žiadny dôkaz proti jeho osobe. Tvrdenia poškodeného sú od začiatku vymyslené a zaujaté, pričom aj znalec potvrdil, že úderom do oblasti tváre by nebolo možné súčasne spôsobiť i zranenia hrudníka a ľavého ramena popisované v dokumentácii. Súd I. stupňa správne vyhodnotil svedecké výpovede aj závery súdneho znalca, preto na základe uvedených skutočností navrhol, aby odvolací súd odvolanie prokurátora zamietol.

Na verejnom zasadnutí zástupca krajského prokurátora zotrval na podanom odvolaní v celom rozsahu ako i na písomných dôvodoch v ňom uvedených. Navrhol podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. d/ Tr. por. zrušiť rozsudok súdu I. stupňa a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vrátiť vec tomuto súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol.

Obžalovaný X. J. na verejnom zasadnutí o odvolaní uviedol, že skutok sa nestal, cíti sa byť nevinný a navrhol odvolanie prokurátora zamietnuť.

Poškodený X. D. na verejnom zasadnutí uviedol, že nemá vedomosť, prečo nebolo spomínané v dokumentácii krvácanie, ale bol celý od krvi. Skutok sa stal, avšak svedok O. sa zľakol a vypovedal tak, ako vypovedal.

Na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou (prokurátorom) Krajský súd v Nitre ako súd odvolací podľa § 317 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli v odvolaní vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Po dôslednom preskúmaní veci krajský súd zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné a je nutné ho v zmysle ustanovenia § 319 Tr. por. zamietnuť.

Obžalovaný bol v prejednávanej veci súdom I. stupňa oslobodený spod skutku uvedeného v obžalobe podľa § 285 písm. a/ Tr. por. z dôvodu, že nebolo preukázané, že sa stal skutok, pre ktorý je stíhaný. Ako vyplýva z obsahu spisu a výsledkov vykonaného dokazovania, súd I. stupňa vykonal dokazovanie zákonným spôsobom a v potrebnom rozsahu a dôkazy správne právne vyhodnotil.

Krajský súd zistil, že súd I. stupňa správne rozhodol, keď obžalovaného spod obžaloby podľa § 285 písm. a/ Tr. por. oslobodil, pretože nebolo preukázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. spácha ten, kto sa dopustí slovne alebo fyzicky, verejne alebo na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti alebo výtržnosti tým, že napadne iného.

Podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. prečin ublížení na zdraví spácha ten, kto inému úmyselne ublíži na zdraví.

Obžalovaný od začiatku trestného stíhania popieral spáchanie prejednávaneho skutku. Poškodený síce obžalovaného usvedčoval tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní a podal aj trestné oznámenie na polícii bezprostredne po skutku, avšak žiadny z ďalších vykonaných dôkazov pred súdom I. stupňa bez dôvodných pochybností nepotvrdil výpoveď poškodeného.

V tomto smere krajský súd poukazuje na výpoveď svedka Q. O., ktorý uvádzal, že je kamarátom aj obžalovaného aj poškodeného a potvrdil iba slovný konflikt medzi týmito dvomi osobami v predmetný večer, samotný incident a fyzický útok nevidel, iba ho na druhý deň telefonicky kontaktoval poškodený, ktorý chcel vedieť meno osoby, ktorý bol v bare a robil predtým na „O.“, na čo mu uviedol meno obžalovaného. Súčasne uviedol, že poškodeného vyviedol z baru vyhadzovač. Táto výpoveď nekorešponduje s výpoveďou poškodeného nielen ohľadne incidentu, ale ani ohľadne skutočností, ktoré mali nastať po skutku, keď poškodený tvrdil, že z miesta baru utiekol von sám, nevyviedol ho vyhadzovač a na druhý deň mal svedka O. osobne stretnúť v meste a informovať sa na meno osoby obžalovaného.

Svedok V. W. uvádzal, že ako vyhadzovač sa nachádzal pri dverách baru, poškodený mal ešte pred príchodom obžalovaného do baru konflikt s inými osobami, ktorým rozlieval poháre a predmetný skutok nevidel, zahliadol poškodeného až na zemi, pričom nad ním v tom čase stálo asi 6 ľudí a obžalovaný bol vo vzdialenosti asi 2 metre. Následne poškodeného vyviedol z baru von. Na poškodenom si nevšimol žiadne zranenia a nebola tam ani krv. Uvedená výpoveď je teda taktiež v úplnom rozpore s výpoveďou poškodeného.

Svedok Q.. Q. O. uvádzal, že medzi obžalovaným a poškodeným došlo k slovnej výmene názorov, avšak počas tohto sedeli všetci traja pri bare tak, že on sa nachádzal medzi nimi a počas toho, ako tam sedeli, neprišlo medzi nimi k žiadnemu fyzickému kontaktu. Keďže pretrvával slovný konflikt medzi nimi, svedok odviezol obžalovaného ďalej od baru a následne mu uvádzal svedok W., že poškodeného vyviedol z baru. Fyzický incident v bare nevidel. Z uvedeného je zrejmé, že ani tento svedok nepodporil výpoveď poškodeného.

K veci sa vyjadril i MUDr. Marián Pamula, znalec z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie traumatológia, ktorý konštatoval, že poškodený utrpel zranenie mäkkých tkanív tváre bez prejavov vegetatívnej symptomatológie, zlomeninu nosových kostí s odreninou kože bez posunu kostných úlomkov, pomliaždenie mäkkých tkanív ľavej strany hrudnej steny bez úrazových zmien na kostnom skelete a pomliaždenie tkanív ľavého ramena. Podľa znalca mechanizmom vzniku zranenia mohol byť úder vedený napr. nohou útočníka do oblasti tváre a nosa poškodeného, pričom intenzita sily bola slabá až stredne silná. S poukazom na to, že pri následnom ošetrení poškodeného boli v zdravotnej dokumentácii zaznamenané i poranenia hrudníka a ľavého ramena uviedol, že sa mohlo jednať o náraz v tejto oblasti do tupého predmetu alebo priame pôsobenie tvrdého tupého predmetu. Nebolo však možné spôsobiť súčasne jedným úderom zranenie hrudníka a ľavého ramena a zranenie tváre. Pokiaľ ide o zlomeninu nosa, táto je v zásade vždy sprevádzaná krvácaním a ani sám znalec sa v praxi nestretol, že by pri zlomenine nosa ku krvácaniu nedošlo, čo tiež výrazne spochybňuje výpoveď poškodeného, keďže na mieste činu sa žiadna krv nenašla a nikto z vypočutých svedkov prítomnosť krvi na poškodenom nezaznamenal a ani poškodený ju vo svojich výpovediach v prípravnom konaní neuvádzal.

K tvrdeniu poškodeného, že nevie z akého dôvodu sa v zdravotnej dokumentácii neuvádzalo, že bol od krvi, krajský súd konštatuje, že má pochybnosti o pravdivosti tohto tvrdenia poškodeného, keďže ohliadajúci lekár nemal žiadny dôvod v prípade zistenia zakrvácania toto do lekárskej správy neuviesť.

Pokiaľ ide o výsluchy všetkých vypočutých svedkov, z ich výpovedí vôbec nevyplývalo, že by obžalovaný spáchal skutok kladený mu v obžalobe za vinu, ani že by k takémuto došlo.

Vykonaným dokazovaním bolo iba preukázané, že obžalovaný sa v predmetný deň nachádzal v bare U. v čase, keď tam bol prítomný aj poškodený, pričom došlo medzi nimi k vzájomnej komunikácii, avšak nebolo preukázané, že by obžalovaný mal akýmkoľvek spôsobom fyzicky napadnúť poškodeného.

Výpoveď poškodeného nebola podporená v konaní žiadnym iným dôkazom a ani jeho následnými výpoveďami pred súdom I. stupňa, ani znaleckým dokazovaním. Ide iba o jediný dôkaz, vyvrátený resp. nepotvrdený ostatnými dôkazmi vykonanými v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku a preto ani krajský súd nemal dôvod pochybovať o správnosti skutkových zistení súdom I. stupňa a o správnom právnom posúdení prejednávanej veci.

Pokiaľ ide o motív poškodeného a podanie trestného oznámenia na obžalovaného, tento môže vyplývať zo skutočností uvádzaných obžalovaným v tom smere, že v minulosti si mal obžalovaný zastať čašníčku, na ktorú bol poškodený agresívny a potom čo ho obžalovaný požiadal, aby odišiel, čo neurobil, ho z

baru vyhodil. Je pravdou, že táto skutočnosť okrem výpovede obžalovaného nebola ničím preukázaná a možno sa to iba domnievať, avšak bez ohľadu na skutočnosť, že presný motív konania poškodeného zostal súdu neznámy, neznamená to automaticky, že jeho výpoveď je za existujúcej dôkaznej situácie dostatočným dôkazom na preukázanie viny obžalovaného.

Keďže vina obžalovaného musí byť jednoznačne preukázaná nevyvratiteľnými dôkazmi a pri existencii jediného usvedčujúceho dôkazu musí byť tento presný, zrozumiteľný, spoľahlivý a dostatočne objektívny preukázať vinu, čo v danom prípade nemožno konštatovať, nie je možné za dôvodných pochybností ustáliť vinu obžalovaného, z ktorého dôvodu aj krajský súd zdôrazňuje, že prokurátor neunesol dôkazné bremeno.

Správne preto postupoval súd I. stupňa vychádzajúc z pravidla „in dubio pro reo“, v pochybnostiach v prospech obžalovaného, čo znamená, že ak sú v otázke viny obžalovaného pochybnosti, ktoré nemožno rozptýliť inými dôkazmi, obžalovaného nemožno odsúdiť, ale treba rozhodnúť v jeho prospech a spod obžaloby ho oslobodiť. Uvedená zásada úzko súvisí s pravidlom, že obžalovaný nie je povinný dokazovať svoju nevinu.

Pokiaľ ide o výroky o škode napadnutého rozsudku, ktorými boli poškodené spoločnosti B. s.r.o. a W. V. odkázané s ich nárokmi na civilný proces, tieto výroky sú správne, avšak s ohľadom na skutočnosť, že obžalovaný bol oslobodený spod obžaloby, odkázanie poškodených na civilný proces malo byť vykonané podľa § 288 ods. 3 Tr. por. a nie podľa § 288 ods. 1 Tr. por. Napriek tomu, iba z tohto dôvodu krajský súd nepristúpil z zmeny napadnutého rozsudku, keďže by išlo iba o „formalizmus“.

Krajský súd konštatuje, že vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti správne súd I. stupňa rozhodol, keď obžalovaného podľa § 285 písm. a/ Tr. por. oslobodil spod obžaloby Okresnej prokuratúry v Topoľčanoch z dôvodu, že nebolo bez dôvodných pochybností preukázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Na základe uvedeného, krajský súd odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr. por. zamietol ako nedôvodné.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.